

والیبال

والیبال در سال ۱۸۹۵ میلادی مطابق با سال ۱۲۷۴ شمسی توسط ویلیام ج. مورگان

مدیر Y.M.C.A در هولیک ایالت ماساچوست آمریکا ابداع شد. در ابتدا این ورزش

مینتون نام گذاری شده بود و دلیل انتخاب این نام برای همگام نامعلوم بود. تحت تأثیر

محبوبیت فراوان بسکتبال در بین عامه، مورگان تصمیم گرفت برای دانشجویان خود

ورزشی را بوجود آورد که بازی از روی تور انجام گیرد و لذت بخش باشد. مورگان با

استفاده از توئی توپ بسکتبال که بدلیل سبکی وزن به دستها آسیب نمی رساند بازی را

شروع کرد. با وجود اینکه بطور آهسته و کند از Y.M.C.A آغاز شد ولی طولی

نکشید که طولی نکشید که در کلیه شهرهای ماساچوست و نیوانگلاند عمومیت یافت .

دراپرینگ فیلد، دکتر ت-آهالستینگ با مشاهده بازی، مینتون را به والیبال تغییر

نام داد، زیرا قصد اساسی از بازی کردن، فرستادن و برگشت دادن (ردو بدل کردن)

توپ از روی تور است که کلمه والیبال در معنا این نیت را مشخص می سازد. با اینکه

والیبال در آغاز ورزش سالنی بود و در محل های سرپوشیده بازی آن انجام می شد و

اساساً برای فعالیت های سرگرم کننده پیشه وران و تجار اختصاص یافته بود ولی کم

کم به زمین های روباز کشیده شد و بعنوان یکی از فعالیت های جالب توجه تابستانی درآمد وبه شدت تعقیب می شد. درآغاز برای بازی والیبال قوانین خاصی تدوین نشده بود، هرفرد و درهرکشوری بمیل خود و بطریق مختلف با توپ بای میکردند. رفته رفته والیبال درمناطق و نواحی مختلف جهان گسترش می یافت. همچنانکه هر ابداع یا اختراعی درآغاز با نواقص همراه بوده و به مرور زمان تکمیل و رفع نواقص می شود، والیبال نیز ازاین قاعده مستثنی نبود و کم کم قوانین برای این بازی وضع شد وروشها وحرکات تکنیکی جایگزین حرکات قبلی گردید.

درسال ۱۹۰۰ پذیرفته شد که امتیازات هرست بازی ۲۱ پوئن باشد.

درسال ۱۹۱۲ سیستم چرخش به تصویب رسید.

درسال ۱۹۱۷ پذیرفته شد که هرست بازی ۱۵ پوئن (امتیاز) باشد.

درسال ۱۹۱۸ تعداد بازیکنان هرطرف زمین ۶ نفر پیشنهاد شد که مورد قبول عامه قرارگرفت.

در سال ۱۹۲۱ موافقت شد که هر تیم با سه ضرب توپ را به طرف دیگر بفرستد.
در سال ۱۹۲۳ اندازه زمین بازی ۱۸×۹ متر تعیین شد.

بمرور در سالهای بعد، قوانین فراوانی برای این بازی وضع شد و در بسیاری از قوانین قبلی نیز تغییراتی حاصل گشت که هنوز هم این تغییرات (سال ۲۰۰۰) ادامه دارد و هر چهار سال یکبار در کنگره بین المللی والیبال تغییراتی در قوانین بازی به تصویب می رسد و در آخرین کنگره جهانی که در سال ۱۹۹۸ میلادی (۱۳۷۷ شمسی) همزمان با برگزاری چهاردهمین دوره مسابقات والیبال جهانی مردان و سیزدهمین دوره زنان در ژاپن برگزار شد با تصویب و تغییر قوانین مانند روش امتیاز گیری با برد رالی، امتیازات ۲۵ برای ست های اول، دوم، سوم و چهارم و امتیازات ۱۵ برای ست پنجم و همچنین تصویب بازیکن دفاعی لیبرو، بکار بردن روش جدید دگرگونی و هیجان فراوانی در بازی والیبال بوجود آورده است. اولین کشور خارجی که والیبال را پذیرفت کشور کانادا و بسال ۱۹۰۰ بود اساساً نهضت Y.M.C.A (سازمان جوانان مسیحی) در معرفی این ورزش به دیگر کشورهای جهان و تعمیم آن سهم فراوانی دارد. بازی والیبال در پایان سال ۱۹۰۰ به هندوستان و در سالهای ۱۹۰۵ به کوبا، ۱۹۰۹ به پورتوریکو، ۱۹۱۰ به فیلیپین، ۱۹۱۲ به

اوروگوئه، ۱۹۱۳ به چین و ۱۹۱۷ به ژاپن و به تدریج از سال ۱۹۱۴ به بعد توسط سربازان قوای آمریکا و مستشاران و اشخاص دیگر به کشورهای اروپائی از قبیل فرانسه، چکسلواکی، لهستان، شوروی و بلغارستان و سایر کشورهای اروپائی معرفی شد و تعمیر یافت. ولی بسبب بیگانه بودن این ورزش برای اروپائیان در ابتدا امر قبول آن به کندی صورت می پذیرفت. فرانسه، چکسلواکی و لهستان سه کشوری بودند که قبل از دیگران اقدام به تشکیل فدراسیون ملی والیبال در کشور خود نمودند. کشور شوروی که در سال ۱۹۲۳ اقدام به تأسیس انجمن ملی والیبال نمود برای پیشرفت و دگرگونی آن فعالیت زیادی بعمل آورد. اصولاً شوروی از کشورهایی است که در پیشرفت تکنیک و تاکتیک والیبال و تنظیم قوانین درجهان سهم بسزائی دارد و برای قهرمانی در مسابقات است که قدرت بزرگ جهانی بحساب می آید. کشورهای فرانسه، چکسلواکی و لهستان پس از تشکیل فدراسیون ملی مصمم شدند که با کمک کشورهای دیگر فدراسیون بین المللی را تأسیس نمایند و در سال ۱۹۳۶ بینگام بازیهای المپیک در برلین آلمان در این زمینه فعالیت زیادی نمودند ولی با آغاز جنگ بین المللی دوم و طغیان آن در اروپا اقدامات آنان متوقف شد. بطور کلی تغییرات و پیشرفت والیبال را میتوان به سه دوره تقسیم نمود، دوره اول از سال آغاز تا سال ۱۹۱۸، دوره دوم از سال ۱۹۱۹ تا سال

۱۹۴۶ و دوره سوم از سال ۱۹۴۷ به بعد که تغییرات و پیشرفت اساسی والیبال در دوره سوم صورت پذیرفته است. پس از جنگ بین المللی دوم، فعالیت های فراوان برای حرکت جدید به والیبال مجدداً آغاز شد و اولین مسابقه بین المللی در قاره اروپا بین دو کشور فرانسه و چکسلواکی در شهر پاریس برگزار گردید. پیگیری برای تأسیس فدراسیون بین المللی والیبال ادامه یافت. مذاکرات بین سه کشور فرانسه، چک و لهستان منتج به موافقت در جهت تشکیل کنگره ویژه برای تأسیس اتحادیه بین المللی والیبال گردید. سرانجام در تاریخ آوریل ۱۹۴۷ کنگره ای با شرکت نمایندگان چهارده کشور از سراسر جهان در پاریس برگزار و موافقت شد فدراسیون بین المللی والیبال (F.I.V.B) تأسیس گردد که این فدراسیون در پاریس تشکیل شد و آقای پل لیبود از کشور فرانسه بعنوان اولین رئیس فدراسیون بین المللی والیبال انتخاب شد. بزودی کشورهای زیادی درخواست عضویت خود را برای پیوستن به فدراسیون بین المللی اعلام نمودند که امروز این فدراسیون حدود ۲۱۷ کشور عضو دارد (سال ۲۰۰۰) و بیش از ۲۰۰ میلیون نفر از مردم جهان والیبال بازی میکنند. اولین رئیس انتخابی فدراسیون بین المللی والیبال آقای پل لیبود از کشور فرانسه تا سال ۱۹۸۴ (یعنی ۳۷ سال تمام) ریاست فدراسیون بی المللی را با قدرت برعهده داشت و توانست با کمک سایر اعضاء این فدراسیون را

در ردیف فعال ترین فدراسیونها، و والیبال را در زمره بزرگترین ورزشهای جهانی درآورد. پس از تأسیس فدراسیون بین المللی، کمیته های مختلفی در داخل آن بوجود آمد و برنامه مسابقات رسمی بین المللی تنظیم و آغاز شد. در سال ۱۹۴۹ اولین دوره مسابقات جهانی والیبال برای مردان در پراگ و در سال ۱۹۵۲ دومین دوره مسابقات جهانی مردان و اولین دوره مسابقات جهانی زنان در مسکو برگزار شد. برنامه این مسابقات بطور منظم هر چهار سال یکبار تاکنون در کشورهای مختلف انجام شده است. در سال ۱۹۹۸ دوره چهاردهم مسابقات جهانی مردان با شرکت ۲۴ تیم و دوره سیزدهم مسابقات جهانی زنان با شرکت ۱۶ تیم در کشور ژاپن انجام یافت. (تیم ملی والیبال بزرگسالان ایران در این مسابقات شرکت نمود) و بسبب اهمیتی که والیبال در بین ورزشها بدست آورد، در سال ۱۹۶۴ مسابقات والیبال مردان و زنان به برنامه بازیهای المپیک توکیو اضافه شد که تاکنون (سال ۲۰۰۰) درنه دوره از بازیهای المپیک برنامه های آن اهمیت خاصی انجام شده است. علاوه بر مسابقات قهرمانی جهان و المپیک، مسابقات والیبال مردان و زنان در سراسر جهان با عنوانهای: جام جهانی، لیگ جهانی، قهرمانی اروپا، پان آمریکن، قهرمانی آسیا، بازیهای آسیائی، والیبال ساحلی، جهانی دانشجویان (یونیورسیاد). قهرمانی آفریقا، ارتشهای جهان، گراندپری زنان، راه آهن

های جهان، قهرمانی ناشنوایان، قهرمانی معلولین، پارالمپیک معلولین، قهرمانی کشورهای عربی، چهارتیم برتر، جایزه بزرگ، ستاره ها و تورنمنت های بین المللی و دوستانه و غیره درگروه های سنی نوجوانان، جوانان و بزرگسالان بطور منظم انجام می شود. در تاریخچه والیبال جهان باید کشور ژاپن را بعنوان دگرگون کننده تکنیک ها، تاکتیک ها و آمادگی جسمانی در والیبال معرفی نمود (دگرگون کننده در سرویس، ساعد، انواع تاس ها، توپ گیری و انواع آبشارهای سرعت با پاس های کوتاه الف و ب و ترکیبی و به ویژه بدنسازی). انجمن والیبال ژاپن از سال ۱۹۶۱ فعالیت های بین المللی خود را افزایش داد و تیم های ملی زنان و مردان این کشور در کلیه مسابقات رسمی تحت نظر فدراسیون بین المللی و کنفدراسیون آسیائی شرکت نموده اند. مربی تیم ملی والیبال مردان ژاپن آقای یاسوتا کاماتسودایرا با تنظیم یک برنامه ۸ ساله و منطقی از سال ۱۹۶۵ تا ۱۹۷۲ توانست مدال طلای المپیک مونیخ را به سال ۱۹۷۲ برای کشور خود بدست آورد. ماتسودایرا یکی از بزرگترین مردان والیبال جهان بحساب می آید و سمت هائی را با عنوان رئیس فدراسیون والیبال ژاپن، رئیس کنفدراسیون والیبال آسیا و نایب رئیس فدراسیون بین المللی و رئیس کمیته لیگ جهانی و ایبال داشته است. ایشان سهم بسزائی در پیشرفت والیبال جهان دارد. ماتسودایرا اولین دوره کلاس

مربیگری بین المللی والیبال را در سال ۱۹۷۱ در دوکاتاگوری ۲۱ در توکیو تشکیل داد که قریب ۶۰ نفر از کشورهای مختلف جهان در این کلاس شرکت داشتند (از کشورهای آقایان: ابراهیم نعمتی، رضا هدایتی و داود دارابیان در میان شرکت کنندگان بودند). از دیگر مردان والیبال ژاپن که در این تاریخچه می توان از وی نام برد آقای توپودا می باشد که ایشان از لحاظ تئوری فنی و ارائه تکنیک ها و تاکتیک های والیبال در جهان سهم مؤثری داشته است. ضمناً آقای توپودا سمت هائی در فدراسیون بین المللی و کنفدراسیون والیبال آسیا و ژاپن داشته اند و دارند (سال ۲۰۰۰). آقای "هورست باکه" از کشور آلمان شرقی نیز در پیشبرد امور فنی والیبال جهان و آموزش، نقش بسزائی داشته است و آغاز مینی و والیبال برای کودکان از سن ۹ تا ۱۲ سال از ابتکارات این شخص است.

تیم های صاحب نام زنان و مردان دنیا که از اولین مسابقات جهانی و المپیک و جام جهانی تا کنون توانسته اند مقام های اول تا ششم را در جهان بدست آورند عبارتند از کشورهای: شوروی، ایتالیا، ژاپن، چکسلواکی، آمریکا، لهستان، بلغارستان، رومانی، مجارستان، آلمان شرقی، کوبا، برزیل، آرژانتین، کره جنوبی، چین، پرو، فرانسه، کره شمالی، هلند، سوئد و کانادا. امروزه فدراسیون بین المللی والیبال با سازمانی مرکب از

یک رئیس، دو نائب رئیس، پنج نائب رئیس از کنفدراسیون های والیبال قاره ها یک مدیر فنی، یک خزانه دار، سیزده عضو و کمیته های مسابقات، مربیان داوری، قوانین، پزشکی، گسترش و فعالیت ها، شناسائی بازیکنان، اطلاعات، حقوقی، تشریفات، والیبال ساحلی، لیگ جهان و همچنین حدود ۲۱۷ کشور عضو و پنج کنفدراسیون والیبال قاره ها با سازمان منظم و تعدادی مدرسین بین المللی در امور داوری و مربیگری، برنامه های والیبال را در سراسر جهان هدایت کرده و به پیش می برد. در تاریخچه والیبال جهان از آقای دکتر روبن اکوت که از سال ۱۹۸۴ در کنگره والیبال لوس آنجلس آمریکا به ریاست فدراسیون بین المللی انتخاب شده است به بزرگی باید کرد. ایشان مدیری لایق و شایسته و دارای ابتکاری برجسته ای در زمینه پیشرفت والیبال می باشند، و به جرأت می توان گفت که به همت ایشان والیبال به عنوان یکی از سه ورزش بزرگ جهان معرفی شده است. امروزه مقر فدراسیون بین المللی در شهر "لوزان" سوئیس قرار دارد و در اداره امور جاری فدراسیون بین المللی و سیستم اداری و ارتباطی با جهان ورزش با والیبال، خانم مالواگوستا همسر رئیس فدراسیون بین المللی، سهم ارزنده ای داشته و دارد. از رویداد های مهم والیبال بغیر از المپیک، قهرمانی جهان و جام جهانی می توان لیگ سراسری مردان جهان را نام برد. اولین دوره

لیگ جهان در سال ۱۹۹۰ با شرکت ۸ تیم و جایزه ای معادل یک میلیون دلار آغاز شد و به ترتیب دومین دوره به سال ۱۹۹۱ و با شرکت ۱۰ تیم و دو میلیون دلار جایزه و سومین دوره در سال ۱۹۹۲ با شرکت ۱۲ تیم و سه میلیون دلار جایزه و بالاخره دهمین دوره آن در سال ۱۹۹۹ و جایزه ای معادل هفت میلیون دلار و با شرکت ۱۲ تیم برگزار شده است. جایزه یازدهم سال ۲۰۰۰ یازده میلیون دلار است. تیم والیبال ایتالیا در ده دوره شرکت در مسابقات لیگ جهان جمعاً در هفت دوره و طی سالهای ۱۹۹۹، ۱۹۹۷، ۱۹۹۵، ۱۹۹۴، ۱۹۹۲، ۱۹۹۱، ۱۹۹۰ مقام قهرمانی و در سال ۱۹۹۶ به مقام دوم و سال ۱۹۹۳ سوم و سال ۱۹۹۸ مقام نایب قهرمانی و از بهترین تیم های لیگ بشمار رفته است. اما در دوره چهارم برزیل و در دوره هفتم هلند و در دوره نهم کوبا مقام قهرمانی لیگ جهان را بدست آوردند. از دیگر نکات مهم و موفقیت آمیز والیبال در سال های اخیر پیشرفت های سریع والیبال ساحلی است که به سبب اهمیت آن و با درایت و مدیریت دکتر اگوستا، کمیته بین المللی المپیک تصویب نمود که مسابقات آن در المپیک ۱۹۹۶ آتلانتا برگزار گردید. تاریخچه والیبال جهان دارای جزئیات فراوانی و مهمی است که از آنها ذکر آنها صرف نظر می شود که انشاء الله در کتاب ویژه ای در آینده به همه آنها اشاره خواهد شد.

تاریخچه والیبال در ایران

ورزش والیبال حدود سال ۱۲۹۹ شمسی توسط جناب آقای میر مهدی ورزنده استاد بزرگ ورزش، به ایران آورده شد و از دارالمعلمین ورزش آغاز به تعلیم گردید. بازی والیبال در ایران در ابتدای امر دارای قواعد خاصی نبود و بشکل های مختلف آن را بازی می کردند. فنون و تاکتیک های والیبال نیز مانند قوانین آن پایه و اساس اصولی نداشت و هر بازیکن به ابتکار شخصی و اختصاصی خود که اکثر با مشت یا سمبه زدن همراه بود با توپ بازی می کرد. لیکن در سال ۱۳۰۲ شمسی با استفاده از ترجمه مجلات خارجی قوانین که در آن زمان در کشورهای دیگر اجرا می شد، در ایران نیز تا حدودی از آن پیروی می گردید.

طول و عرض زمین در آن موقع ۱۰*۲۰ متر بود و در هر طرف زمین ۹ تا ۱۱ نفر با استفاده از سر و دست با توپ بازی می کردند. گردش یا چرخش بازیکنان بطور جدی وجود نداشت و هر کس در هر محلی که بیشتر تخصص داشت بطور ثابت در آن محل بازی می کرد. از سال ۱۳۰۴ توجه بیشتری از جانب علاقمندان نسبت به این ورزش

معطوف گردید و ظرف مدت کمی طرفداران بسیاری جذب این ورزش شدند، بطوریکه تمرینات والیبال در سه محل، بطور جدی و مستمر شروع و دنبال شد. این سه محل عبارت بودند از:

۱- دارالمعلمین ورزش

۲- کلوپ شایسته یا اجتماعیون

۳- کلوپ ورزش کالج البرز.

محل سوم دارای امکانات و زمین های زیادتری بود و در نتیجه جوانان بیشتری به تمرینات اشتغال داشتند. پس از چند ماه تمرین، اولین مسابقه والیبال در سال ۱۳۰۴ بین دو تیم دارالمعلمین ورزش و کلوپ شایسته انجام گردید که با هیجان فراوان توأم بود. چون مسابقه برای مردم تازگی داشت لذا حضور آنان باعث شد که رقابت بیشتری بین دو تیم مسابقه دهنده بوجود آمده و بر هیجان آن افزوده شود. این مسابقه مقدمه ای برای توسعه روز افزون این ورزش گردید. برای تمرینات و آماده نمودن افراد کلوپ شایسته یا اجتماعیون، مرحوم آقای شمس الدین شایسته که سالیان دراز خدمات

ارزنده ای در ورزش کشور انجام داده اند، تلاش بسیار می نمود و خود نیز یکی از بازیکنان ورزیده آن دوره محسوب می شد. از بازیکنان خوب دوران قدیم می توان آقایان: حسن گوشه، بدیع الله مجذوب، ناصر خان رفیعا، دکتر علی کنی، دکتر علی یوسفی، علی اکبر همایونی، حاجی مقدم، نصرالله مقدم، صادق ریاحی و چارلی اسمعیل زاده، اوشار، نقابت و پالیزی را نام برد.

بازی والیبال به تدریج به مدارس راه یافت و در اندک زمانی توسط مربیان فارغ التحصیل دارالمعلمین ورزش در مدارس و همچنین شهرستان های کشور رواج و عمومیت یافت. شهرستان اصفهان اولین شهری بود که بعد از تهران در امر توسعه این ورزش فعالیت داشت. اولین مسابقه شهرستان های ایران بین دو تیم والیبال کالج اصفهان و کالج البرز تهران برگزار شد. تهیه توپ والیبال یکی از مشکلات آن زمان بود و برای بازی والیبال اکثراً از توپ فوتبال استفاده می شد. سرانجام اولین توپ والیبال توسط شخصی بنام قمشه ای ساخته شد. در سال ۱۳۱۴ یک دوره مسابقه باشگاهی در تهران برگزار گردید که تیم والیبال باشگاه دربند برنده جام قهرمانی گردید. در همین سال نیز چند مسابقه دوستانه و تشویقی

بین تیم های بانوان تهران انجام شد. در سال ۱۳۱۸ اولین دوره مسابقات والیبال قهرمانی ایران همزمان با مسابقات سایر رشته های ورزشی برگزار شد. در ابتدای تأسیس فدراسیون های ورزشی (سال ۱۳۲۴)، والیبال و بسکتبال دارای فدراسیون مشترک بود و تا سال ۱۳۳۶ به همین نحو ادامه داشت و همه ساله مسابقاتی تحت عنوان قهرمانی باشگاه ها، دستجات آزاد، انتخابی، قهرمانی مدارس و دانشکده های هر شهرستان و نهایتاً قهرمانی کشور انجام می گرفت.

اشغال ایران توسط نیروهای متفقین در جنگ جهانی دوم، ارتباط ورزشی کشور ما به ویژه تیم های والیبال را با سربازان این نیروها به همراه داشت و راهی برای آشنا شدن با والیبال خارج از کشور بود. در آن زمان یک مسابقه دوستانه بین یک تیم از کشورمان با ارتش روسیه در بندرانزلی انجام شد که به نفع ایران خاتمه یافت. (بازیکنان این تیم عبارت بودند از: شاملو، هاکوپیان، چارلی، احمد نیا، شادمان، بزرگمهر، خاتم و...).

مسافرت ورزشکاران این رشته چه به صورت شخصی و یا ورزشی به خارج از کشور و مشاهده مسابقات والیبال خارجی

تأثیر فراوانی برای والیبال ایران در بر داشت و این تغییرات از سال ۱۳۳۱ به بعد کاملاً محسوس بود و پاس های قوسی بلند به ابتکار آقای محمد حسن اشتری، و آبشار زدن

با روش جفت در والیبال ثمره این مسافرت ها بود که در آن زمان آبشار زدن با روش لنگ رواج داشت (یعنی پرش به بالا بوسیله یک پا انجام می شد) و کسانیکه با روش جفت آبشار می زدند مورد پسند جامعه مربیان آنروز ایران قرار نمی گرفتند و مخالف

آبشار زدن با روش

جفت بودند. ترجمه کتاب قوانین والیبال در سال ۱۳۳۳ توسط دکتر سید ضیاء الدین شادمان رئیس فدراسیون والیبال و بسکتبال وقت و تهیه و تنظیم آن به توسط آقای کاظم رهبری رئیس تربیت بدنی آموزشگاه های پایتخت که از داوران ممتاز والیبال و چند رشته ورزشی در کشورمان بودند اقدام ارزنده ای که شکل منظمی را در برگزاری مسابقات والیبال آن زمان فراهم نمود. همچنین تمرینات منظمی در تهران و شهرستان ها آغاز شد و برگزاری مسابقات شکل مناسب تری پیدا کرد. تمرینات و مسابقات ادامه داشت. در پایان سال ۱۳۳۶ والیبال دارای فدراسیون مستقل شد و آقای امیر عباس امین به سمت اولین رئیس فدراسیون والیبال منصوب گردید. علاقمندی و دلسوزی آقای امین موجب شد که فعالیت اساسی والیبال و رقابت بین تیم ها از این زمان در کشور آغاز شود. آغاز والیبال نوین را می توان از بدو ریاست امیر عباس امین و دبیر فدراسیون والیبال آقای حسین جبار زادگان که از مربیان لایق و با قدرت والیبال و

بسکتبال بود به حساب آورد. مسابقات و برنامه های تمرینی تیم ها به صورت وسیعتر و با کیفیت بیشتری تعقیب می شد. در سال ۱۳۳۷ برای اولین بار تیم ملی والیبال مردان پاکستان به تهران دعوت شد و چند مسابقه دوستانه با تیمهای ملی وباشگاهی و ارتش انجام گرفت که پاکستان در چهار مسابقه پیاپی با تیم ملی و تیم های دیگرمان سه بر صفر پیروز شد ولی در پنجمین مسابقه با تیم ارتش که در هوای آزاد و با توپ لاستیکی انجام شد سه بر دو شکست خورد. تیم والیبال مردان کشورمان برای اولین بار در این سال تشکیل شد. شکست در این مسابقات والیبال ما را از خواب بیدار کرد و با بهره گیری از این تجربه تمرینات تیم ها با شکل منظم تری ادامه یافت. چند ماه بعد تیم ملی مردان به مسابقات والیبال بازیهای آسیایی ۱۹۵۸ توکیو اعزام شد. اعضاء تیم را هشت بازیکن به ترتیب کمال پور هاشمی، عبدالمنعم کمال، محمد اسمعیل اشتری، محمد شریف زاده، عباس تهرانی، محمود عدل، حسینعلی امیری، سیاوش فرخی و مربی تیم ملی آقای فریدون شریف زاده که از استادان بزرگ والیبال، بسکتبال و فوتبال بودند و قبلاً عضویت در تیم های گالاتاسرای ترکیه را داشتند و یک سرپرست آقای امیر عباس امین تشکیل می دادند و داور تیم همراه آقای ابراهیم نعمتی و بازیکنان نهم تیم آقای شعبان محمدی از لیست ۱۲۵ نفری اعزامی به بازیهای آسیایی توکیو بدون

علت حذف شدند. این تیم که برای اولین بار در چنین رویداد مهمی شرکت کرده بود توانست در میان کلیه تیمهای شرکت کننده با افتخار و سربلندی مقام دوم مسابقات را کسب نموده و مدال نقره اولین دوره مسابقات والیبال بازیهای آسیائی را به ارمغان آورد. پس از این مسابقات فعالیت های بین المللی بیشتری در ورزش والیبال ایران آغاز شد. اعزام مربیان و داوران به کلاس های بین المللی، دعوت از تیم های زنان و مردان خارجی به کشور و اعزام تیم های ملی زنان و مردان به تورنمنت ها و مسابقات رسمی بین المللی مانند بازیهای آسیائی، مسابقات قهرمانی آسیا، قهرمانی جهان، دانشجویان جهان، ارتش های جهان، ناشنوایان جهان، معلولین جهان، راه آهن های جهان و جام های جمهوریت ترکیه و غیره از اهم این فعالیت ها می باشد. که این تاریخچه از مربیان و داوران بین المللی ایران، بازیکنان تیمهای ملی نام برده خواهد شد. مسابقات مهم بین المللی که تیمهای ملی و دیگر تیمهای نهادها و ارگانهای کشور ما در هر رده سنی چه در داخل و چه در خارج کشور انجام داده اند به همراه اسامی کلیه بازیکنان تیم ملی در رده های سنی مختلف بازی کرده اند در این تاریخچه به ترتیب تا نام معرفی می شوند. در رویدادهای داخلی، برگزاری مسابقات والیبال لیگ سراسری ایران با عنوان جام پاسارگارد که در سال های ۱۳۵۳ - ۱۳۵۴ - ۱۳۵۵ انجام شد و مسابقات بین

المللی دهه فجر و لیگ های برتر و دسته اول باشگاه های از سال ۱۳۷۲ تا کنون از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده و در رواج و گسترش و پیشرفت والیبال در کشور تأثیر فراوان بر جای گذارده است. مسابقات رسمی که تاکنون (سال ۱۳۷۹) تیمهای ملی والیبال زنان و مردان و سایر تیمهای والیبال نهادها و ارگانهای ایران شرکت نموده و توانسته اند مقام قابل معرفی را در آسیا یا جهان بدست آورند و به ترتیب زیر اعلام می شود:

- ۱- مقام دوم بازیهای آسیائی ۱۹۵۸ میلادی در توکیو مردان مدال نقره
- ۲- کسب مقام قهرمانی ارتش های جهان (سیزم) و مدال طلا در تهران ۱۳۴۷
- ۳- رتبه سوم در مسابقات والیبال بازیهای آسیائی بانکوک به سال ۱۹۶۶ (زنان و مردان)
- ۴- رتبه پنجم در مسابقات والیبال آسیائی بانکوک ۱۹۷۰ (مردان)
- ۵- رتبه چهارم در مسابقات والیبال بازیهای آسیائی تهران ۱۹۷۴ (زنان)
- ۶- رتبه پنجم در مسابقات والیبال بازیهای آسیائی تهران ۱۹۷۴ (مردان)
- ۷- رتبه چهارم در مسابقات والیبال بازیهای آسیائی تهران ۱۹۷۴
- ۸- مقام قهرمانی ناشنویان جهان ۱۹۷۶، مدال طلا (مردان)

۹- مقام قهرمانی ارتشهای جهان (سیزم) سال ۱۹۷۹ مدال طلا (مردان)

۱۰- مقام قهرمانی معلولین جهان سال ۱۹۸۵ مدال طلا (مردان)

۱۱- مقام قهرمانی معلولین جهان سال ۱۹۸۶ مدال طلا (مردان)

۱۲- مقام قهرمانی معلولین جهان سال ۱۹۸۹ در تهران

۱۳- مقام قهرمانی مسابقات ناشنوایان جهان

۱۴- رتبه ششم مسابقات والیبال قهرمانی آسیا در بحرین ۱۹۸۱

(مردان)

۱۵- مقام چهارم در اولین دوره مسابقات قهرمانی نوجوانان جهان در دوی سال ۱۹۹۰

(مردان)

۱۶- مقام پنجم در مسابقات قهرمانی باشگاه های آسیا در هیروشیما سال ۱۹۹۲ (تیم

باشگاه بنیاد شهید) (مردان)

۱۷- مقام چهارم در مسابقات قهرمانی جوانان آسیا در تهران ۱۹۹۳ (مردان)

۱۸- مقام پنجم در مسابقات باشگاه های آسیا در هیروشیما سال ۱۹۹۳ (تیم باشگاه

بانک ملی ایران) (مردان)

- ۱۹- مقام اول در مسابقات انتخابی جوانان جهان در تایلند ۱۹۹۳ (مردان)
- ۲۰- مقام پنجم در مسابقات قهرمانی آسیا در تایلند سال ۱۹۹۳ (مردان)
- ۲۱- مقام قهرمانی جوانان آسیا در تهران ۱۹۹۸ (مدال طلا) (مردان)
- ۲۲- مقام اول مسابقات والیبال آسیای میانی - بزرگسالان سال ۱۹۹۸ تهران (مدال طلا) (مردان)
- ۲۳- مقام اول تورنمنت انتخابی جوانان جهان در منطقه آسیا که تیم ملی جوانان برای شرکت در مسابقات قهرمانی جوانان جهان در بحرین انتخاب شد (۱۳۷۷ شمسی)
- ۲۴- مقام دوم تورنمنت انتخابی قهرمانی جهان، بزرگسالان در تهران، تیم ملی برای شرکت در مسابقات قهرمانی جهان در ژاپن انتخاب شد ۱۳۷۶
- ۲۵- مقام نهم قهرمانی نوجوانان جهان در تهران سال ۱۹۷۷
- ۲۶- مقام نهم قهرمانی جوانان جهان در بحرین سال ۱۹۹۷
- ۲۷- مقام هشتم قهرمانی جوانان جهان در تایلند سال ۱۹۹۹
- ۲۸- مقام پنجم قهرمانی بزرگسالان آسیا در تهران سال ۱۳۷۸ شمسی
- ۲۹- مقام دوم قهرمانی باشگاه های آسیا در سال ۱۹۹۸ در لبنان (تیم باشگاه پیکان تهران)

۳۰- مقام سوم قهرمانی باشگاه های آسیا با عنوان اولین دوره کاپ کنفدراسیون والیبال

آسیا در سال ۱۹۹۹ در چین (تیم باشگاه پیکان تهران)

۳۱- مقام دوم قهرمانی باشگاه های آسیا با عنوان دومین دوره کاپ کنفدراسیون

والیبال آسیا

در سال ۲۰۰۰ در تایلند (تیم والیبال باشگاه پیکان تهران)